

РЕШЕНИЕ

№ 4431

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12310** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по [чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#) във връзка с [чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност \(ЗДДС\)](#).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя И. Х. Х., чрез адвокат А. Г., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С832-0462687/07.12.2020 г., издадена от Л. П. Х. – Началник на отдел „Оперативни дейности – С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - запечатване на търговски обект – ветеринарна клиника за срок от 14 дни.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърди, че предварително изпълнение на заповедта е несъвместимо с превантивната и преустановителната функция на шпринудителната административна мярка, като противопоставим интерес е обществената полза, която би била засегната именно от изпълнението на ПАМ. Излага доводи, че запечатването на ветеринарната клиника би довело до фатален край на животните, които обслужва, както и че неиздаването на касова бележка за 4 лева не застрашава обществения интерес и не обуславя налагането на ПАМ. Отбелязва, че издадената заповед е незаконна, тъй като не е съобразена от

административния орган разпоредбата на чл. 186а от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Ответникът Началник на отдел „Оперативни дейности – С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Налице са достатъчно факти, от които да се направи извод, че следва да се наложи ПАМ. Изпълнен е фактическият състав на [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС](#). Заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, като актът е подорбно мотивиран. ПАМ преследва предвидената от закона цел – предотвратяване и преустановяване на нарушението, като срокът на наложената принудителната мярка е съобразен изцяло с извършеното и целената превенция.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Видно от Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С832-0462687/07.12.2020 г., издадена от Л. П. Х. – Началник на отдел „Оперативни дейности – С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, се установява, че на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и [чл. 187, ал. 1 от ЗДДС](#) на жалбоподателя е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – ветеринарна клиника, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, поради извършено нарушение на [чл. 118, ал. 1 от ЗДДС](#). Констатациите от проверката са обективирани в съставения протокол за извършена проверка № 0322193/23.11.2020 г., на основание [чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от ДОПК](#).

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по [чл. 149, ал. 1 АПК](#).

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно [чл. 186, ал. 3 ЗДДС](#) принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г., началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по [чл. 186 ЗДДС](#), а със заповед № 3766/25.09.2019 г. на Изпълнителния директор на НАП, Л. П. Х. – Началник на сектор в отдел „Оперативни дейности – С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е преназначен да изпълнява и длъжността Началник на отдел „Оперативни дейности – С.“ в същата дирекция. Въз основа на посочените заповед, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Съгласно [чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС](#), на лице, което не спази реда или начина за

издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Съгласно [чл. 118, ал. 1 от ЗДДС](#) всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай се установява, видно от протокола за извършена проверка от 23.11.2020 г. и приложените към него фискални касови бонове и дневен отчет, че в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, е установена наличност от 709,94 лв., а разчетената касова наличност от фискалното устройство – 511,70 лв.; извършена е контролна покупка, като не е издаден фискален бон за сумата от 4,00 лв. Посочените констатации имат обвързваща материална доказателствена сила, на основание [чл. 50, ал. 1 от ДОПК](#) и доколкото не е поискано от жалбоподателя /чиято е доказателствената тежест за опровергаване на тези документи/ събиране на доказателства в подкрепа на твърденията му за неистинност на отразената фактическа обстановка.

Не се спори, че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупки и плащане в брой е било длъжимо, но това, видно от гореизложеното, следва да се направи извод, че не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по [чл. 118, ал. 1 ЗДДС](#) за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по [чл. 186., ал. 1, б. „а” от ЗДДС](#). При наличие на предпоставките на [чл. 186., ал. 1 ЗДДС](#), органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и подробно аргументирана от административния

орган с мотиви, които съдът намира за достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност. Предвид изложеното, съдът намира оспорената заповед за издадена в съответствие с материалния закон.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Видно от изложените в заповедта мотиви, мярката цели да постигне промяна в начина на извършване дейността в конкретния търговски обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният – недопускане вреда за фиска. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като нормата на чл. 22 от [ЗАНН](#) предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената в [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС](#) принудителна административна мярка „запечатване на обект“ е насочена към постигане именно на такава превантивна цел, доколкото към момента на постановяването ѝ дружеството не е преустановило дейността си в търговския обект, т.е. съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че ПАМ е незаконна поради неприлагането от страна на административния орган на разпоредбата на чл. 186а от ЗДДС. Същата разпоредба е неприложима към конкретния случай, тъй като не е действала към момента на нарушението и издаването на процесната заповед, а именно същата разпоредба е в сила от 12.12.2020 г. и доколкото данъчните норми нямат ретроактивно действие, има сила занапред.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание [чл. 143, ал. 4 АПК](#) в полза на ЦУ на НАП следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на [чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ](#) - 100 лева.

Воден от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 46-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя И. Х. Х., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С832-0462687/07.12.2020 г., издадена от Л. П. Х. – Началник на отдел „Оперативни дейности – С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - запечатване на търговски обект – ветеринарна клиника за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя И. Х. Х. на ЦУ на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ:

